

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 706/2022-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 2T/51/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného v trestnom konaní. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznal mu finančné zadosťučinenie 10 000 eur.

II.

2. Sťažovateľ bol ako spolupáchateľ rozsudkom okresného súdu z 27. júla 2016 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu daňového podvodu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na osem rokov. Tento rozsudok bol vo vzťahu k sťažovateľovi zrušený uznesením krajského súdu z 24. mája 2017 a vec bola vrátená okresnému súdu. O obžalobe proti sťažovateľovi však okresný súd nerozhodol, a to ani napriek tomu, že sťažovateľ sa predsedovi okresného súdu v auguste 2020 sťažoval na prietahy, na čo mu predseda súdu v septembri 2020 uviedol, že sudca bude po naštudovaní veci konať. K tomu však nedošlo a na ústavnú sťažnosť sťažovateľa z novembra 2020, ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 267/2021-29 z 21. septembra 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. októbra 2021 vyslovil, že postupom okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie 2 500 eur.

3. Sťažovateľ ešte počas konania o jeho ústavnej sťažnosti sa predsedovi okresného súdu znova v júni 2021 sťažovateľ na prietahy. Na to mu predseda okresného súdu v decembri 2021 uviedol, že posledný úkon vo veci bol vykonaný 16. apríla 2021, keď bolo nariadené vykonanie úkonov, bez ktorých nebolo možné vo veci stanoviť ďalší procesný postup a spis bol do 3. mája 2021 na krajskom súde a potom bol do 19. novembra 2021 zapožičaný ministerstvu spravodlivosti. Ešte predtým bol spis opakovane zapožičaný ústavnému súdu.

4. Spis sa okresnému súdu vrátil vo februári 2022 a 15. februára 2022 bol s návrhom sťažovateľa na odňatie a prikázanie inému súdu predložený krajskému súdu, ktorý uznesením z 2. marca 2022 tento návrh zamietol. Následne bolo sťažovateľovi po zabezpečení eskorty z výkonu trestu odňatia slobody umožnené nahliadnuť do spisu. V septembri 2022 bol sťažovateľovi vzhľadom na úmrtie predchádzajúceho obhajcu ustanovený nový obhajca a sudca po naštudovaní spisu nariadil hlavné pojednávanie na 8. december 2022.

5. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 294/2022-18 z 26. mája 2022 bola odmietnutá ústavná sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 8. apríla 2022, ktorou sa sťažovateľ opätovne domáhal vyslovenia porušenia svojich ústavných práv postupom okresného súdu, a to v časti spred 21. septembra 2021, ako neprípustná podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a v časti po 21. septembri 2021 ako zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opakovane opisuje priebeh namietaného postupu okresného súdu spred nálezu ústavného súdu a doterajšie rozhodnutia ústavného súdu o jeho ústavných sťažnostiach proti postupu okresného súdu. Zdôrazňuje, že jeho právna neistota pretrváva a je zvýšená tým, že je obžalovaný aj na inom súde, ktorý čaká na rozhodnutie okresného súdu z dôvodu možnosti uloženia súhrnného trestu.

7. Okresný súd sa k ústavnej sťažnosti vyjadril tak, že vo veci sťažovateľa došlo k prietahom z objektívnych dôvodov, a opísal svoj postup v konaní po predchádzajúcom náleze ústavného súdu.

IV.

8. Vo vzťahu k obdobiu od začatia trestného konania sťažovateľa do nálezu ústavného súdu pri predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, teda do 21. septembra 2021, sa ústavná sťažnosť týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, keď vyslovil porušenie zhodných ústavných práv sťažovateľa ako tých, ktoré namieta touto ústavnou sťažnosťou. V rozsahu proti postupu okresného súdu spred 21. septembra 2021 je preto ústavná sťažnosť neprípustná podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a ako taká bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

9. Čo sa týka obdobia nespornej nečinnosti okresného súdu po predchádzajúcom náleze ústavného súdu, treba uviesť, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Okresný súd po predchádzajúcom náleze približne šesť mesiacov konal bez toho, aby urobil úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci. Od februára 2022 však okresný súd vo veci sťažovateľa konal, keď sa vysporiadal s jeho procesným návrhom a žiadosťou o nahliadnutie do spisu. I keď potom približne štyri mesiace znova nekonal, v septembri 2022 sťažovateľovi ustanovil obhajcu a následne nariadil hlavné pojednávanie. Otázka ústavnoprávnej relevancie tohto nie prietáhov prostého konania musí byť posúdená s ohľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho nálezu, a na to, že vec sťažovateľa je z hľadiska skutkového komplexu, čo si nepochybne vyžaduje okresným súdom zvýraznenú potrebu naštudovania jeho trestnej veci. Intenzita zásahu do základného práva sťažovateľa bola zohľadnená v nedávnom náleze ústavného súdu, no s ohľadom na skutkovú náročnosť veci sťažovateľa, ďalší nie optimálny postup okresného súdu nie je v tomto čase zjavne dôvodom na opätovné vyslovenie porušenia pred nedávnom úspešne namietaným porušením základných práv sťažovateľa. Preto je ústavná sťažnosť v rozsahu proti postupu okresného súdu po 21. septembri 2021 zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

10. Tento záver však nebráni tomu, aby si sťažovateľ opätovne v prípade pretrvávania prietáhov v jeho trestnej veci ďalšou ústavnou sťažnosťou uplatnil nárok na ochranu svojich základných práv ďalšou ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu